

مهدوی نامه

یادنامه استاد

دکتر احمد مهدوی دامغانی

به کوشش و نگارش:

محمد تقی انصاریان خوانساری

مهدوی نامه: یادنامه استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی/ به کوشش و نگارش محمد تقی انصاریان خوانساری.

قم: انتشارات انصاریان، ۱۴۰۱.

مصور، نمونه.

ISBN: 978-964-219-749-1

۱- مهدوی دامغانی، احمد، ۱۳۰۵-۱۴۰۱- یادنامه‌ها

۲- Mahdavi Damghani, Ahmad, 1927-2022- Festschriften

۳- نویسندگان ایرانی - قرن ۴۱۴ - Authors, Iranian - 20th Century

الف. انصاریان خوانساری، محمد تقی، ۱۳۲۵. گردآورنده/ Ansarian Khansari, Mohammad Taghi

PIR۸۲۲۳

۸۶۴/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۸۹۷۰۳۷۶

مهدوی نامه

یادنامه استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی

به کوشش و نگارش محمد تقی انصاریان خوانساری

ناشر: انتشارات انصاریان

چاپ اول ۱۴۰۱ - ۲۰۲۳

تعداد: ۱۰۰۰ جلد

تعداد صفحات: ۴۱۸ ص.

قطع: وزیری

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۱۹-۷۴۹-۱ (ISBN)

انتشارات انصاریان

قم - جمهوری اسلامی ایران

خیابان شهدا - کوچه ۲۲ - ص. پ ۱۸۷

تلفن: ۳۷۷۴۱۷۴۴ (۲۵) (۹۸) دورنما: ۳۷۷۴۲۶۴۷

پست الکترونیک: Int_ansarian@yahoo.com

www.ansariyan.ir

۸۰/۳

فهرست

پیش گفتار	۹
مقدمه	۱۳
فصل اول: زندگانی استاد احمد مهدوی دامغانی	۱۹
زندگینامه	۲۰
اساتید	۳۶
همدرسان و هم بحثان	۳۸
تألیفات	۴۰
فصل دوم: برخی از مقالات و گفتارهای استاد احمد مهدوی دامغانی	۴۵
مقاله استاد احمد مهدوی دامغانی در کتاب «مرجع متقین»	۴۶
مقاله استاد احمد مهدوی دامغانی در کتاب «حقیقتی پنهان»	۵۳
مقاله استاد احمد مهدوی دامغانی در کتاب «ستاره درخشان»	۷۱
مقاله استاد احمد مهدوی دامغانی در کتاب یادنامه مرحوم آیت الله حاج شیخ موسی نجفی خوانساری (قدس سره)	۸۳
تقریظ استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی بر کتاب «آئین بندگی»	۹۴
یادی از علامه محمدقزوینی	۹۷
در آستان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله	۱۰۶
مجالس عزاداری تهران - بخش اول	۱۱۹
مجالس عزاداری تهران - بخش دوم	۱۲۳
مجالس عزاداری تهران - بخش سوم	۱۲۸
از علی آموز اخلاص عمل - بخش اول	۱۳۳
از علی آموز اخلاص عمل - بخش دوم	۱۴۰

بسم الله الرحمن الرحيم

هرگاه نامی از استاد احمد مهدوی دامغانی در خانه ما (یعنی منزل مرحوم مغفور حاج محمد تقی انصاریان) می‌آمد، همراه بود با احترام و انتظار. احترام برای شخصیتی کم‌نظیر در علم و ادب و انتظار از مرحمتی ایشان که برای پدر و مادر و گاهاً فرزندان ارسال می‌نمودند و مایه خوشحالی همه اهل خانه بود.

هر زمان که مرحوم ابوی قصد داشتند با مرحوم دکتر احمد مهدوی دامغانی تلفنی صحبت کنند، امر می‌فرمودند تا حاضر باشم و صدای ایشان را ضبط کنم تا به یادگار بماند که هنوز هم بعد از فوت آن دو عزیز گاهی به آن صداهاى ضبط شده مراجعه می‌کنم و به حال خوش آن یاد می‌عطه می‌خورم.

وضعیت عمومی ابوی در سال آخر حیاتشان یعنی سال ۱۴۰۱ شمسی حالتی متغیر داشت و هر دو ماه یک بار مجبور بودیم ایشان را به بیمارستان منتقل کنیم. در خلال این روزها بود که در بیمارستان آیت الله گلپایگانی قم بستری بودند که به ایشان عرض کردم برای شفا استاد مهدوی دامغانی دعا کنید که ظاهراً حال ایشان خوب نیست که ناگهان چهره پدر تغییر کرد و با همان لحن خاص همیشگی فرمودند: یاالله وزیر لب شروع به دعا کردند. بنا به تصمیم و تشخیص پزشکان، ابوی را به بیمارستان نیکان تهران منتقل کردیم و هنوز یک روز از بستری شدن ایشان نگذشته بود که خبر ارتحال استاد ارجمند احمد مهدوی دامغانی مخابره شد و با توجه به حال ابوی در تحیر بود که این خبر را به ایشان بدهم یا نه.

تصمیم بر آن شد که چون خانم دکتر فریده مهدوی دامغانی از پدر مرحومشان دور بودند و در امریکا تشریف نداشتند، تماسی از طرف ابوی گرفته شود تا شاید این

تماس تلفنی سبب تسکین ناراحتی خانم دکتر باشد و این خبر غم بار را من به عرض ابوی رساندم. آنقدر گریه کردند که من واقعاً از وخامت حالشان ترسیدم و بلافاصله فرمودند با خانم دکتر فریده تماس بگیرید. من تلفن را برداشتم و شماره ایشان را گرفتم و شاید در حدود ۱۰ دقیقه فقط صدای گریه در اتاق بیمارستان می آمد و صحنه عجیبی در ذهن من ماند که تاکنون از خاطرم نرفته است.

بعد از چند روزی که پدر از بیمارستان مرخص شدند، فرمودند مناسب است کتابی را در مورد استاد مهدوی دامغانی تدوین نمایم و ما هم شروع به جمع آوری مطالب کردیم.

ابوی با استاد بزرگوار آیت^{۱۰} الله حاج شیخ علی مهدوی دامغانی تماس گرفتند و قصد خود را برای جمع آوری کتابی در مورد آن مرحوم بیان کردند که با استقبال خیلی خوب ایشان همراه بود و در تدوین کتاب از الطاف و ملاحظه ایشان برخوردار بودیم و نمی توان از زحمات برادر بزرگوارم جناب حجت الاسلام و المسلمین آقای جواد مهدوی دامغانی چشم پوشی کرد و در همین خطوط کمال تشکر و سپاسگزاری را از الطاف ایشان دارم.

اما مدتی نگذشت که بیماری ابوی رو به وخامت رفت و ما مجبور شدیم دوباره ایشان را در تهران بستری کنیم و این آخرین باری بود که ایشان قلمی به دست گرفت و کتابی تدوین کرد. در یکی از روزهایی که در بیمارستان بستری بودند و من در خدمتشان بودم، فرمودند موبایلتان را بیاورید و ضبطش را روشن کنید و گفتند این مطالب را برای آیت الله سیستانی می گویم و می خواهم اولین نسخه از کتاب مهدوی نامه را به ایشان تقدیم کنم. و این آخرین صوتی بود که از ابوی ضبط شد. (در ایام اربعین حسینی، بعد

از فوت ابوی، کتاب مهدوی نامه را تقدیم آیت الله سیستانی کردم) در روزهای آخر حیاتشان توانستم یک نمونه ولو ابتدایی از کتاب یادنامه استاد مهدوی دامغانی چاپ و خدمتشان تقدیم کنم تا ماحصل کار خود را ببیند بعد از ملاحظه کتاب به من فرمودند کتاب زیبایی شده است. بعد آن روز دیگر موفق به شنیدن صدای زیبایشان نشدم و از هوش رفتند و ما را تنها گذاشته و به دیدار محبوبشان شتافتند و از جمله وسائلی که بیمارستان به خانواده متوفی تحویل داد، کتاب مهدوی نامه بود که تا آخرین لحظات بالای سر ایشان قرار داشت.

اینک این کتاب را به روح آن دو عزیز سفر کرده، استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی و پدرم مرحوم حاج محمد تقی انصاریان رحمه الله تقدیم می دارم.

محمد حسین انصاریان

مهر ماه ۱۴۰۱ شمسی

www.ketab.ir